Méltóságos

Christiana

918 JUL 31

~~Goldziher Ignác dr. egyetemi tanár úrnak~~

~~Budapest~~

~~VII. Holló-u. 4.~~

Nyomtatvány

Laudes Domini Dei Altissimi

scriptae a S. P. Francesco

Tu es sanctus Dominus Deus qui facis mirabilia solus; tu es magnus, tu es altissimus rex omnipotens, tu pater sancte rex coeli et terrae, tu es trinus et unus Dominus Deus deorum, tu es bonum, omne bonum, summum bonum, Dominus Deus vivus et verus, tu es sapientia tu es humilitas, tu es patientia, tu es prudentia, tu es misericordia, tu es securitas, tu es quies, tu es gaudium et laetitia, tu es iudex noster, tu es iustitia et temperantia, tu es omnes divitiae nostrae ad sufficientiam, tu es plenitudo tu es mansuetudo, tu es protector, tu es custos, et defensor, tu es fortitudo, tu es refugium, tu es spes nostra, tu es fides nostra, tu es magna dulcedo nostra, tu es vita aeterna nostra magnus et admirabilis Dominus Deus omnipotens misericors salvator.

Lobpreisungen Gottes, des hochsten Herrn

Du bist heilig, o Herr, Gott, der Du allein Wunder wirkest; Du bist stark und gross, Du bist der höchste, allmächtige König, Du heiliger Vater, König des Himmels und der Erde; Du bist der Dreifache und Eine, Herr, Gott der Götter; Du bist das Gute, alles Gute, das höchste Gut, o lebendiger, wahrer Herr und Gott. Du bist die Weisheit, Du bist die Demut, Du bist die Geduld, Du bist die Klugheit. Du bist die Barmherzigkeit, die Freiheit von aller Sorge, die Ruhe, die Freude und die Fröhlichkeit. Du bist unser Richter, Du bist die Gerechtigkeit, die Mässigkeit, und unser alles befriedigender Reichtum. Du bist die Fülle und die Milde, unser Beschützer, unser Wächter und unser Verteidiger. Du bist unsere Stärke, unsere Hoffnung und unsere Zuversicht. Du bist unsere grosse Süssigkeit und unser ewiges Leben, o grosser, wunderbarer Herr, allmächtiger Gott, barmherziger Heiland.

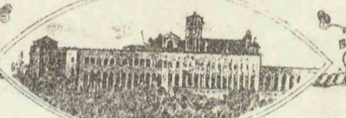

Benedictio S. P. Francisci

Beatus Franciscus duobus annis ante mortem suam fecit quadragesimam in loco Alvernae ad honorem Beatae Virginis Mariae Matris Dei et Beati Michaëlis Arcangeli, a festo Assumptionis Sanctae Mariae Virginis usque ad festum Michaëlis septembris; et facta est super eum manus Domini propter visionem et allocutionem seraphim et impressionem stigmatum Christi in corpore suo: fecit has laudes ex alio latere cartulae scriptas: et manu sua scripsit, gratias agens Deo de beneficio sibi collato. **« Benedicat tibi Dominus et custodiat te. Ostendat faciem suam tibi et misereatur tui. Convertat vultum suum ad te et det tibi pacem. »**

Et beatus Franciscus scripsit manu sua istam benedictionem mihi, frati Leoni.

« Dominus benedicat, freter leo, te ».

Et simili modo fecit istud signum Thau cum capite manu sua.

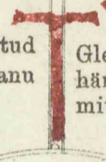

Der Segen des heiligen Vaters Franziskus

Zwei Jahre vor seinem Tode hielt der heilige Franziskus ein vierzigtägiges Fasten an der Stätte Alverna, zu Ehren der seligen Jungfrau Maria und des seligen Erzengels Michael und zwar vom Feste der Himmelfahrt Mariä bis zum Michaelsfest im September. Und die Hand des Herrn kam über ihn: er hatte eine Erscheinung, eine Unterredung mit einem Seraph, und die Wundmale Christi wurden seinem Leibe eingeprägt. Da verfasste er die Lobpreisungen, die auf der anderen Seite dieses Blattes geschrieben stehen; und er schrieb eigenhändig, Gott für die empfangene Wohltat dankend: **« Der Herr segne dich und bewahre dich. Er zeige dir sein Angesicht und erbarme sich deiner. Er wende dir sein Antlitz zu und gebe dir den Frieden »**

Und der heilige Franziskus schrieb mit eigener Hand diesen Segen für mich, Bruder Leo.

« Der Herr segne dich, Bruder Leo ».

Gleicherweise machte er eigenhändig dieses Zeichen « Thau » mit dem Kopfe darunter.

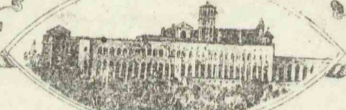

BENEDICTIO S. P. FRANCISCI

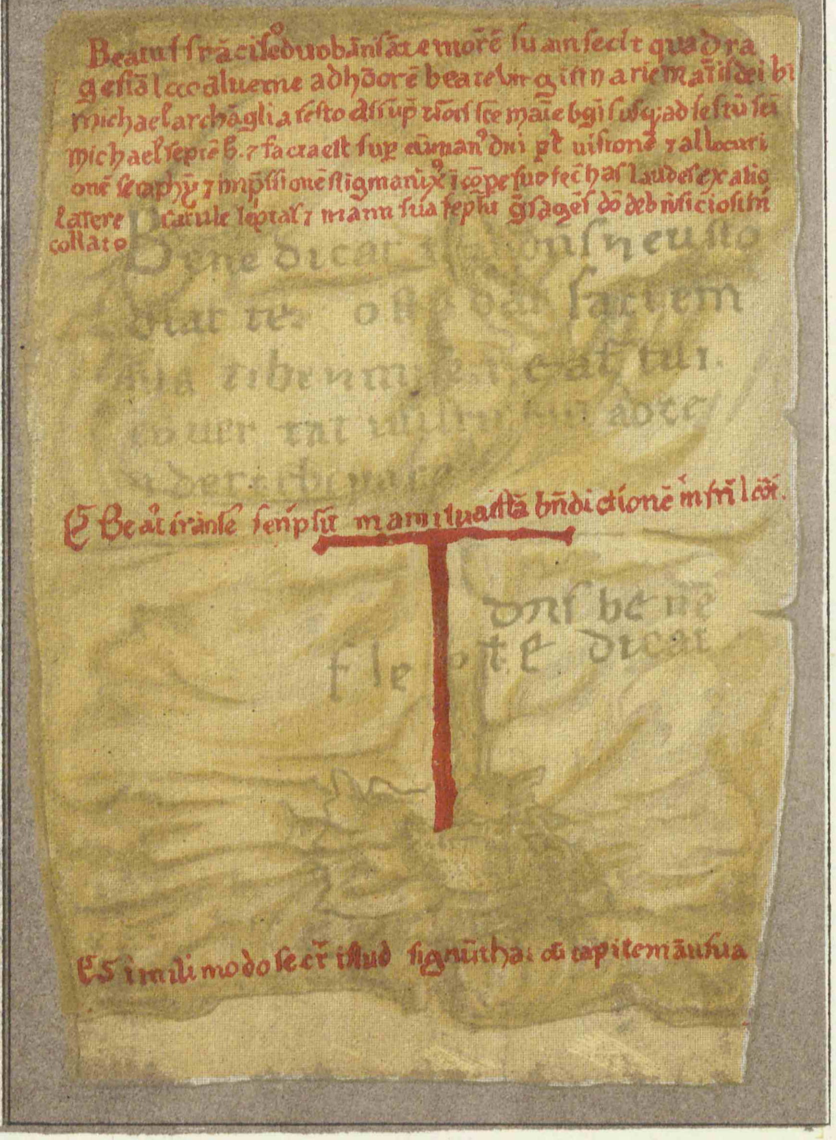

Benedictionis S. Franc. in Sacros. Patr. Bas. Assis. exist. perfectum exemplar.

LAUDES DOMINI DEI ALTISSIMI
SCRIPTÆ A S. P. FRANCISCO

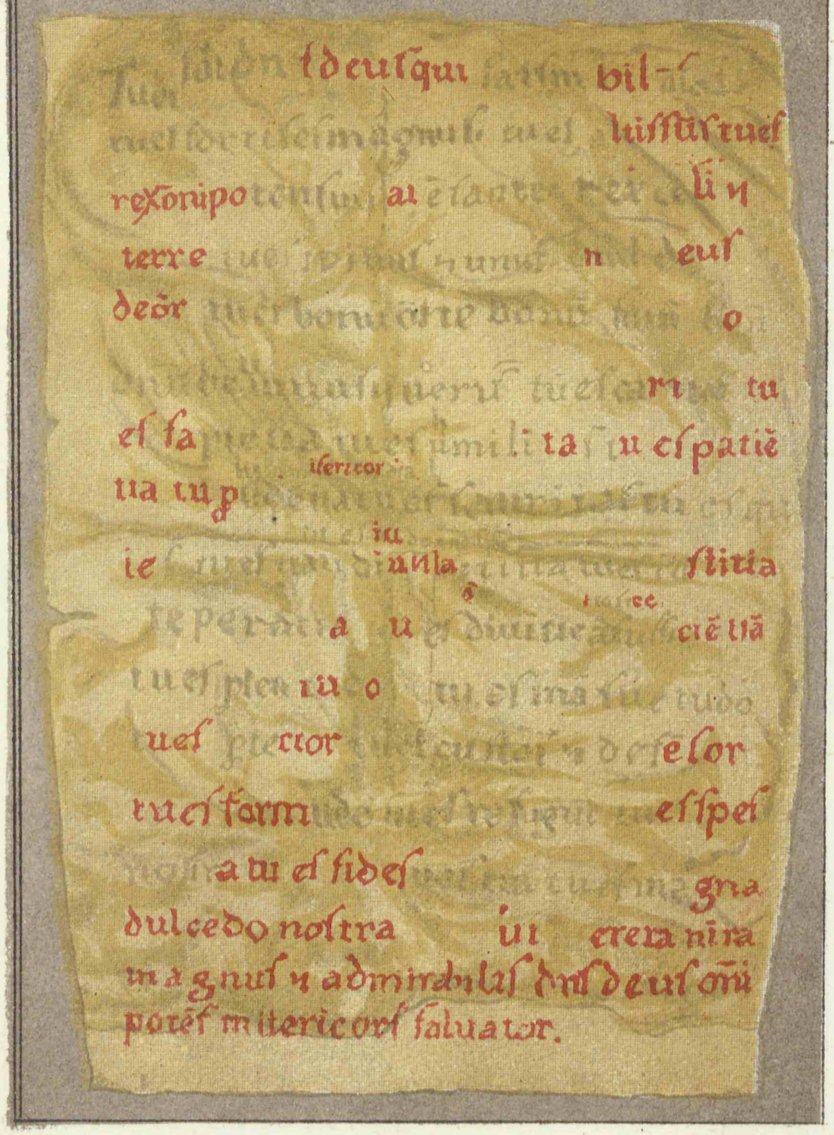

In hoc laudum exemplari litteris nigris scripta sunt verba quae in originali leguntur; litteris vero rubeis quae ibi sunt deleta.

Aachener Domschatz

1. Monstranz, Geschenk Kaiser Karls d. V. (16. Jahrh.) mit echten Diamanten
2. Reliquiar mit Reliquie d. Hl. Matthias
3. Silberne Figur d. Hl. Petrus, trägt in der r. Hand ein Glied d. Kette, womit er im Kerker zu Rom ge-fesselt war.
4. Kreuz Kaiser Lothars (IX. Jahrh.) (Crux stationalis)
5. Arm-Reliquiar mit Gebeinen d. r. Armes Karls d. Gr.
6. Ciborium aus d. XIV. Jahrh.
7. Kreuz, enthaltend eine Rippe d. Hl. Eliphius

Carte postale — **Postkarte** Correspondenzkarte

Cartolina postale — Post card — Levelezö-Lap — Briefkaart

Union postale universelle — Weltpostverein — Unione postale universale

Eugen Dienz, Aachen. 490. Nachdruck verboten

SIEH, O GÜTIGER UND SÜSSESTER JESUS,

vor deinem Angesichte werfe ich mich auf meine Knie nieder, und bitte und beschwöre dich mit der heissesten Inbrunst meiner Seele, durchdringe mein Herz mit den lebhaften Gefühlen des Glaubens, der Hoffnung und der Liebe und verleihe mir eine wahre Reue über meine Sünden, mit dem unerschütterlichen Willen, mich zu bessern: indem ich mit inniger Rührung und tiefem Schmerze meiner Seele deine fünf Wunden betrachte, und dabei beherzige, was der hl. Prophet David von dir, o mein Jesu, geweissagt hat: { SIE HABEN MEINE HÄNDE UND MEINE FÜSSE DURCHBOHRT, SIE HABEN ALLE MEINE GEBEINE GEZÄHLT. } *Ps. 21. 18.*

Allen Gläubigen, die nach reumüthiger Beicht und heiliger Communion folgendes Gebet vor einem Crucifixbilde verrichten und nebenbei für das Wohl der hl. Kirche beten, ist ein volkommener Ablass bewilligt, der auch den Seelen im Fegfeuer zugewendet werden kann.

Dec. 31. Juli 1858.

Jesus! Maria! Joseph! Adalbertus!

„Der Staub kehrt wieder zur Erde zurück, wovon er war, und der Geist kehrt wieder zu Gott zurück, der ihn gegeben hat.“
Eccl. 12, 7.

†

Zum christlichen Andenken
an die
wohlachtbare Frau

Gertrud Brach,

geb. Frohn,

welche zu Aachen, am 17. Mai 1904, nach kurzem Krankenlager, morgens $6^1/_2$ Uhr, vorbereitet durch den Empfang der hl. Sterbesakramente der hl. kath. Kirche, sanft im Herrn entschlafen ist.

Die Verewigte war geboren zu Aachen am 22. Juni 1840 und vermählte sich am 20. April 1871 mit Anton Brach. Dieser glücklichen Ehe entsprossen 9 Kinder.

Anthem 13 ... ... "Come, Holy Ghost" ... ... *Attwood.*

Come, Holy Ghost, our souls inspire,
And lighten with celestial fire;
Thou the anointing Spirit art,
Who dost Thy sevenfold gifts impart.
Thy blessed Unction from above
Is comfort, life, and fire of love!—

Enable with perpetual light
The dulness of our blinded sight:
Anoint and cheer our soiled face
With the abundance of Thy grace;
Keep far our foes; give peace at home;
Where Thou art Guide, no ill can come!

Teach us to know the Father, Son,
And Thee, of Both, to be but One;
That, through the ages all along,
This may be our endless song;
Praise to Thy eternal merit,
Father, Son, and Holy Spirit. Amen.

SERMON BY

THE REV. A. W. BEDFORD, M.A.,

Vicar of St. John the Evangelist, Upper Norwood.

Collection after the Sermon for the Current Expenses of the Service.

Hymn 182 (Part II.) ... ...

Holy Ghost, Illuminator, shed Thy beams upon our eyes,
Help us to look up with Stephen, and to see beyond the skies,
Where the Son of Man in glory standing is at God's right hand,
Beckoning on His martyr-army, succouring His faithful band.

Raise us up from earth to Heaven, give us wings of faith and love,
Gales of holy aspirations wafting us to realms above;
That with hearts and minds uplifted we with Christ our Lord may dwell,
Where He sits enthroned in glory in His heavenly citadel.

So, at last, when He appeareth, we from out our graves may spring,
With our youth renewed like eagles, flocking round our heavenly King,
Caught up in the clouds of heaven, and may meet Him in the air,
Rise to realms where He is reigning, and may reign for ever there.

Glory be to God the Father, Glory be to God the Son,
Dying, risen, ascending for us, Who the heavenly realm has won;
Glory to the Holy Spirit: to One God in Persons Three,
Glory both in earth and Heaven, glory, endless glory, be! Amen.

Bishop Chr. Wordsworth.

PREACHERS ON TRINITY SUNDAY, MAY 29th, 1904.

10 a.m. THE REV. H. RASHDALL, D.LITT., D.C.L.,
Fellow of New College, Oxford.

Offertory-Alms for "The Poor of Westminster."

3 p.m. THE REV. H. C. BEECHING, M.A., D.LITT.,
Canon in Residence.

7 p.m. THE REV. CANON PENNEFATHER, M.A.,
Vicar of Kensington.

During the months of June and July the 7 o'clock Service will be held in the Nave.

VACHER & SONS, Printers, Westminster.

Not to be taken away at Morning or Afternoon Service.]

Westminster Abbey.

HYMNS AND ANTHEMS TO BE SUNG ON WHIT SUNDAY, MAY 22nd, 1904.

(Selected from the Westminster Abbey Hymn and Anthem Books.)

Morning—10 o'clock.

AFTER THIRD COLLECT.

A Hymn of the Catholic Faith.

The Catholick Faith is this: That we worship one God in Trinity, and Trinity in Unity;
Neither confounding the Persons: nor dividing the Substance.
For there is one Person of the Father, another of the Son: and another of the Holy Ghost.
But the Godhead of the Father, of the Son, and of the Holy Ghost, is all one: the Glory equal, the Majesty co-eternal.
Such as the Father is, such is the Son: and such is the Holy Ghost.
The Father uncreate, the Son uncreate: and the Holy Ghost uncreate.
The Father incomprehensible, the Son incomprehensible: and the Holy Ghost incomprehensible.
The Father eternal, the Son eternal: and the Holy Ghost eternal.
And yet they are not three eternals: but one eternal.
As also there are not three incomprehensibles, nor three uncreated: but one uncreated, and one incomprehensible.
So likewise the Father is Almighty, the Son Almighty: and the Holy Ghost Almighty.
And yet they are not three Almighties: but one Almighty.
So the Father is God, the Son is God: and the Holy Ghost is God.
And yet they are not three Gods: but one God.
So likewise the Father is Lord, the Son Lord: and the Holy Ghost Lord.
And yet not three Lords: but one Lord.
For like as we are compelled by the Christian verity: to acknowledge every Person by himself to be God and Lord;
So are we forbidden by the Catholick Religion: to say there be three Gods, or three Lords.
The Father is made of none: neither created, nor begotten.
The Son is of the Father alone: not made, nor created, but begotten.
The Holy Ghost is of the Father and of the Son: neither made, nor created, nor begotten, but proceeding.
So there is one Father, not three Fathers; one Son, not three Sons: one Holy Ghost, not three Holy Ghosts.
And in this Trinity none is afore, or after other: none is greater, or less than another;
But the whole three Persons are co-eternal together: and co-equal.
So that in all things, as is aforesaid: the Unity in Trinity, and the Trinity in Unity is to be worshipped.
Furthermore the right faith is: that we believe our Lord Jesus Christ, the Son of God, is God and Man;
God, of the Substance of the Father, begotten before the worlds: and Man, of the Substance of his Mother, born in the world;
Perfect God, and Perfect Man: of a reasonable soul and human flesh subsisting;
Equal to the Father, as touching his Godhead: and inferior to the Father, as touching his Manhood.
Who although he be God and Man: yet he is not two, but one Christ;
One, not by conversion of the Godhead into flesh: but by taking of the Manhood into God.
One altogether, not by confusion of Substance: but by unity of Person.
For as the reasonable soul and flesh is one Man: so God and Man is one Christ.
Who suffered for our salvation: descended into hell, rose again the third day from the dead.
He ascended into heaven, he sitteth on the right hand of the Father, God Almighty: from whence he shall come to judge the quick and the dead.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

NOTE.—*In this form no statement in regard to the doctrines of the Trinity and the Incarnation has been omitted or changed.*

SERMON BY

THE VERY REV. THE DEAN.

Offertory-Alms for "The Poor of Westminster."

Hymn 190 ... ...

When God of old came down from
Heaven,
In power and wrath He came;
Before His feet the clouds were riven,
Half darkness and half flame.

So when the Spirit of our God
Came down His flock to find,
A voice from Heaven was heard
abroad,
A rushing mighty wind.

But when He came the second
time,
He came in power and love;
Softer than gale at morning prime
Hovered His Holy Dove.

And as on Israel's awe-struck ear
The voice exceeding loud,
The trump, that angels quake to hear,
Thrilled from the deep, dark
cloud;

It fills the Church of God; it fills
The sinful world around;
Only in stubborn hearts and wills
No place for it is found.

Come, Lord, come, Wisdom, Love,
and Power,
Open our ears to hear;
Let us not miss the accepted hour;
Save, Lord, by love or fear.
Amen.

John Keble.

Afternoon—3 o'clock.

AFTER THIRD COLLECT.

Hymn 189 ... ...

Come, Holy Spirit, from above, [love
And from the realms of light and
Thine own bright rays impart.
Come, Father of the fatherless,
Come, Giver of all happiness,
Come, Lamp of every heart.

O Thou, of comforters the best,
O Thou the soul's most welcome
guest,
O Thou, our sweet repose,
Our resting-place from life's long
care, [glare
Our shadow from the world's fierce
Our solace in all woes.

Wash out each dark and sordid stain,
Water each dry and arid plain,
Raise up the bruised reed,
Enkindle what is cold and chill,
Relax the stiff and stubborn will,
Guide those that guidance need.

Give to the good, who find in Thee
The Spirit's perfect liberty,
Thy sevenfold power and love:
Give virtue strength its crown to
win, [sin,
Give struggling souls their rest from
Give endless peace above.
Amen.

From the Latin. (*11th Cent.*) *Tr. A. P. Stanley.*

SERMON BY

THE REV. H. C. BEECHING, M.A., D.LITT.,

Canon in Residence.

AFTER THE SERMON.

Anthem 922 ... "The wilderness" ... ... *Wesley.*

Isa. xxxv. 1.

The wilderness and the solitary place shall be glad for them, and the desert shall rejoice and blossom as the rose. It shall blossom abundantly, and rejoice with joy and singing. Say to them of a fearful heart, Be strong, fear not: behold, your God, even God, He will come and save you. Then shall the lame man leap as an hart, and the tongue of the dumb sing; for in the wilderness shall waters break out, and streams in the desert. And a highway shall be there: it shall be called The way of holiness; the unclean shall not pass over it, but the redeemed shall walk there. And the ransomed of the Lord shall return, and come to Zion with songs, and everlasting joy upon their heads; they shall obtain joy and gladness, and sorrow and sighing shall flee away.

Evening—7 o'clock.

Hymn 190 ... ...

When God of old came down from
Heaven,
In power and wrath He came;
Before His feet the clouds were riven,
Half darkness and half flame.

So when the Spirit of our God
Came down His flock to find,
A voice from Heaven was heard
abroad,
A rushing mighty wind.

But when He came the second time,
He came in power and love;
Softer than gale at morning prime
Hovered His Holy Dove.

And as on Israel's awe-struck ear
The voice exceeding loud,
The trump, that angels quake to hear,
Thrilled from the deep, dark cloud;

It fills the Church of God; it fills
The sinful world around;
Only in stubborn hearts and wills
No place for it is found.

Come, Lord, come, Wisdom, Love,
and Power,
Open our ears to hear;
Let us not miss the accepted hour;
Save, Lord, by love or fear.
Amen.

John Keble.

THE LITANY.

Hymn 191 ... ...

Our blest Redeemer, ere He
breathed
His tender last farewell,
A Guide, a Comforter bequeathed
With us to dwell.

He came sweet influence to impart,
A gracious willing Guest,
While He can find one humble heart
Wherein to rest.

And His that gentle voice we hear,
Soft as the breath of even,
That checks each thought, that
calms each fear,
And speaks of heaven.

And every virtue we possess,
And every conquest won,
And every thought of holiness
Are His alone.

Spirit of purity and grace,
Our weakness pitying see:
O, make our hearts Thy dwelling-place,
And meet for Thee. Amen.

Harriet Auber.

THE LESSON.

Notizen zum Fikh

Méltóságos

Dr. Goldziher Ignácz udv. tanácsos urnak

és t. neje Ő Nagyságának

Budapest

VI Holló utcza 4 sz

Trachtung über خطباء

Ibn Hajar I 313. (n. 662) der Prophet sagt:

من قام لخطبة لا يلتمس بها الا رياء وسمعة وقفه الله موقف رياء وسمعة

Ibn Hajar IV 188 ان النبي صلعم نهى اصحابه عن منبر الحجر

Minbar

Abul-maḥâsin I 76 bei der ʿAmr-moschee:

وكان عمرو قد اتخذ منبرا فكتب اليه عمر بن الخطاب رضه يعزم عليه فى كسره ويقول أما يحسبك ان تقوم قائما والمسلمون تحت عقبيك فكسره عمرو

p. 78 Im Jahre 92 Minbar unter Walid durch den Statthalter Kurra b. Šerîk

ونصب المنبر الجديد فى سنة ٩٢ ونزع المنبر الذى كان فى المسجد وذكر ان عمرو بن العاص كان جعله فيه ثلث ولعله كان وضعه بعد وفاة عمر ... وقيل هو منبر عبد العزيز بن مروان

s. / i. w. [illegible] über Anfänge der Manâbir

p. 350. im Jahre 132 ثم ان عبد الملك المذكور امر باتخاذ المنابر فى الجوامع ولم يكن قبل ذلك منبر وانما كانت ولاة مصر يخطبون على العصى الى جانب القبلة

ibid. ٤٣١

ثم امر المهدى بترك المقاصير التى فى الجوامع وقصّر المنابر وصيّرها على مقدار منبر رسول الله صلعم

[illegible] ibid. (ebenso Tab. III 486)

Ibn Ḥajar nr. 579

Bākūm sagt: صنعتُ لرسول الله صلعم منبرا من طرفاء الغابة ثلاث درجات المقعد ودرجتين

[illegible]

ibid. III p. 142

عن كعب بن عجرة انه دخل المسجد يعنى بالكوفة وعبد الرحمن بن ام الحكم يخطب قاعدا فقال انظروا الى هذا الخطيب يخطب قاعدا وقال الله عز وجل وتركوك قائما

Fragmenta historicorum arabic. p. 7 Walid I's [illegible]

وطلع فى درّاعة وقلنسوة ما عليه رداء فصعد المنبر وسلّم على الناس ثم جلس واذّن المؤذّنون وسكتوا فخطب الخطبة الاولى وهو جالس ثم قام فخطب الخطبة الثانية قائما قال اسحق فلقيت رجاء بن حيوة زاهد بنى امية وهو معه فقلت له هكذا تصنعون فى خطبكم قال نعم وهكذا صنع معاوية وهكذا صنع عبد الملك قال وهكذا يخطب عثمان فقلت والله ما خطب عثمان الا قائما الا ان رجاء بن حيوة روى لهم هذا فاخذوا به

Balāḏori 92, 5

وثابت بن قيس بن شمّاس بن ابى زهير خطيب النبى صلعم

Voyage d'El-Aïachi trad. Berbrugger

~~Chapitre~~ p. 23. [illegible] [illegible] : « Le Khatib lut la Khotba sur un papier ainsi que le sermon. Ce dernier morceau était assez bon et il l'avait sans doute trouvé tout fait sur un vieux livre. Il est permis de le croire à la manière dont il l'estropia à la lecture »

Ichwân I. II 61

ولهذا المعنى الذى ذكرناه ووصفناه قيل فى الخطب على
المنابر فى الاعياد والجمعات اعلموا ايها الناس انكم انّما خلقتم
للابد ولكن من دار الى دار تنقلون من الاصلاب
الى الارحام ومن الارحام الى الدنيا ومن الدنيا الى البرزخ
ومن البرزخ الى الجنة

das ist aber kein festes Element in den Chuṭab

Officieele stukke in Verse

Ag. VI 128

Ibn Sa'd VI 149, 18

نهانا رسول الله أن نُكيل

الخُطَب

Aġânî XVIII 82 H. al-Rašîd hält der [illegible] erst خطبة die sein König Ma'mûn hält, und mit der diese große Wirkung erzielte, für denselben Zweck anders concipiert.

ʿOmar [illegible] die Tasche des جندب بن عمرو von der Kanzel herab. Sehr interessante Darstellung Aġânî I 153

und Muʿâwija greift einen falschen Zopf an.

Muwaṭṭa IV. 163 عن حميد بن عبد الرحمن بن عوف انه سمع معاوية بن ابى سفيان عام حجّ وهو على المنبر وتناول قُصّةً من شَعَر كانت فى يد حرسى يقول يا اهل المدينة اين علماؤكم سمعت رسول الله صلعم ينهى عن مثل هذه ويقول انّما هلكت بنو اسرائيل حين اتّخذ هذه نساؤهم .

Von der Zeilen [illegible] Kapitel [illegible]

Ibn Bat. II 2[illegible] ([illegible])

[illegible]

ثمّ نصب منبر وصعده الواعظ وجلس

القرّاء بين يديه وخطب خطبة بليغة

ودعا للسلطان وللامير وللحاضرين

يقول ذلك بالعربى ثمّ يفسّره لهم بالتركى

واوّل خاطب خطب عليها [illegible] ٣٥٠, Kartâs

(der Kairawijîn [illegible] منبر v. Hds. [illegible]) الشيخ الصالح ابو

محمّد مهدى بن عيسى وكان من افصح الناس واكثرهم

ترويّة كان يخطب كلّ جمعة خطبة لا تشبه الاخرى

Tab. II ٣٣٣

فقام فينا سليمان (بن صُرَد الذى رضه حارب على
بنى اميّة فى حق اولاد فاطمة) فحمد الله فأطال واثنى عليه فأطنب
ثمّ ذكر السماء والارض والجبال والبحار وما فيهنّ من الآيات وذكر
آلاء الله ونعمه وذكر الدنيا فزهّد فيها وذكر الآخرة فرغّب فيها
فذكر من هذا ما لا أُحصيه ولم اقدر على حفظه ثمّ قال امّا بعد الخ

Tabari II 73,6 فخطب خطبة بتراء (لم يحمد الله فيها

vgl. Ja'kûbî II 341,7

Die Schlussworte ان الله يأمر بالعدل والاحسان الخ hat ʿOmar II eingeführt, der Freitagschutba hinzugefügt, Muhâḍ. III 11

Literatur

ابو نعيم فى كتاب طبقات الخطباء (Abū Nuʿaym al-Isfahā-
nī - d. 430)

Jâkût I 284,12

ابو طاهر
اسحق بن هبة الله الاشنانبرثى الضرير حدث عن
ابى اسحق ابراهيم الغنوى الرقى بالخطب النباتية
lebte in Bagdad (VI. Jhd).

(Batavia 1882) "simi bezeo"
… par Van den Berg"

Ibn Saʿd IV/1, 84, 11 ff.

Ansprache der Zuhörer während einer chuṭba des

Abū Mūsā al-Ašʿarī

Abulfarag. Hist. Dynastiarum p. 194

Die ersten Chalifen hielten die Chutbe <u>nach</u> dem allgemeinen Gebete. Moawija war der erste welcher sie <u>vor</u> demselben hielt, weil er besorgte, dass das Volk sich sonst zerstreue, bevor er das vorgetragen hätte, was er sagen wollte.

~~Auch~~

Auch in vorislamischer Zeit: <u>Chutbe</u>'s. Mubarrad p. ٧٠٤ citirt die Trauungschutbe des ابو طالب بن عبد المطّلب bei der Verehelichung des Muhammad mit der خديجة. Sie beginnt

الحمد لله الّذى جعلنا من ذرّيّة ابراهيم
وزرع اسمعيل وجعل لنا بلدًا حرامًا وبيتا
محجوبًا وجعلنا الحكّام على النّاس الخ

Kein Chutbe wird خطب الجاهليّة اقصد genannt.

Inhalt des Zabûr

Cod. Ref. 46. Bl. 197 verso.

zu Sur V. 82. (l. Beid.) das Zabûr enthält Fle

I. Ch. VI p. 122 no. 605

Nachdem nach fast 100 jährigen christl. Herrschaft Jerusalem wieder eingenommen war. Stadt wurde

(a. d. 579 H.) ولما فتح السلطان القدس

تطاول الى الخطبة يوم الجمعة كل واحد من العلماء الذين

كانوا في خدمته حاضرين وجهز كل واحد منهم

خطبة بليغة طمعا في ان يكون هو الذي تعين

لذلك فخرج المرسوم الى القاضي محيي الدين ان

يخطب

Er soll (scil. Muhyi ed-din b. ez-Zeki) zwei Chutbe's u. eine ausserordentlich längere worinnen er die Vorzüglichkeit Jerusalems schilderte.

2/p. 125 ثم خطب الخطبة الثانية عادة

الخطباء مختصرة

Die erste Chutbe ist ganz ausführlich mitgeteilt I. Ch. ibid.

Casuistik des

FRh.

Nach Ahmed b. Hanbal
erlaubt Raben zu essen.

~~Die verschiedenen Traditionen über [illegible]~~

Pferde:

Šāfiʿī حلال = ابو يوسف شيباني

Ahmed d.

Abū Han. ~~[illegible]~~ كراهة تحريم

Malik كراهة تنزيه

9 38

költemények (l. fent [redacted].) közé felvegyék. Antar atyja Saddád az Absztörzs egy tekintélyes embere, anyja azonban fekete rabszolganő volt. Ezért törzstársai nem akarják a tisztavérű arabbal egyenlő rangúnak elismerni és akadályokat gördítenek az őt viszontszerető szép Abla iránt táplált szerelme elé. E közben Antar hősies tettei által, melyek az Absztörzset nem egy alkalommal szabadítják ki a környező veszélyből, kivívja a törzs elismerését, melytől azonban áskálódó személyes ellenségeinek és irigyeinek fondorkodásai száz alkalommal megfosztják. A regény epizódjai és kitérései a hőst mindig fokozódó nagy tettekre indítják; egyedül küzd meg nagyszámú ellenféllel; oroszlánokkal és dæmonokkal ví párbajokat; idegen országokba indul és csudálatos tetteivel távol vidékekre terjeszti hősiességének nagy hirét, hálátlan törzse dicsőségét; megfordul Perzsiában, a hol a királyi udvaron ép úgy ünneplik, mint Byzánczban a császár környezetében; Afrikába és diadallal indul, a Hind és Szind király hadseregeit legyőzi. Helylyel-közzel, egyes nagy tetteinek végrehajtása ...

Damīrī I 423 gutes Beispiel für die Verschiedenheit der Meinungen über erlaubte & unerlaubte Thiere:

عماد الدين الاقفهسى schrieb ein Buch

كتاب التبيان فيما يحلّ ويحرم من الحيوان

[illegible]

Dam. II 368

في الحديث ان النبي صلعم نهى عن الجلالة والمجثمة
والخطفة وفيها تاويلان احدهما ان الخطفة ما اختطفه
السّبع من الحيوانات فاكله حرام قاله ابن
قتيبة الثّاني ان النهى عمّا يختطف بسرعة
ومنه سمّى الخطاف لسرعة اختطافه قاله ابن
جرير الطبرى ونقله عنه في الحاوى فعلى هذا
تحرم كلّ ما يتقوّت بما تختطفه ولأنّه يتقوت
من الخبائث قال الماوردى كلّ ما كان مستخبثا
كالخطاطيف والخفافيش فاكله حرام لخبث لحمه

Dam. I. 370. Ein Grundsatz betreffs des Speiseverbots der [illegible] Tiere
ما لا يوكل لا يفدى

[illegible] Ferner [illegible] الطبرى [illegible] لانها تاكل من الكلبات [illegible] لخبث لحمها

Vgl. auch 1848 bei Damiri

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Dam. II. 467 Tiere, die man nicht umbringen darf, sind [illegible] حرام اكرامًا له

Die abergläubische Natur der mohammedanischen Zeichendeuterei ist besonders aus Dam. II. 294 ersichtlich. Dort ist die Rede von einem Vogel قوق, bald auch Mejdani ein Vogel von kleinem Körper und schwarzem Gefieder [illegible] [illegible] und [illegible] [illegible] [illegible] im Stande jeder [illegible] vom [illegible] zu fangen, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] und [illegible] bei mit dem andern Auge [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gegen [illegible] zu [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] mit der [illegible]. اخطف واطمع واحذر

واعزّ من قوق

Die [illegible] aber [illegible], [illegible] قوق ein Vogel [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] den alten

كان لا يتخلف عن طعام احد ولا يترك موضع [illegible]

طعم الا قصد اليه وان صادف في طريق قد سلكه خصومة

ترك ذلك الطريق ولم يعرفه

Vgl. dieselbe Angabe Mejdani I 229

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. حكم

[illegible]: يحل اكله لانه من طير الماء

Der Gesichtspunkt [illegible] [illegible] [illegible] und [illegible] [illegible] ist الاستقباحة والاستحسان und zwar ist der Geschmack der Araber maßgebend.

d. h. sind die Grundsätze der [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] entwickelt.

Dam. II 467

Ibn Chall. nr. 334

Śeref ad-dîn ibn Abî ʿAṣrûn, der als šâfiʿitischer Gelehrter berühmt, erst in Syrien an vielen Orten Kâḍî-ämter inne hatte, dann 573 Kâḍî von Damaskus wurde, erblindete 10 Jahre vor seinem Tode; er wollte seine Würde beibehalten وصنف

جزءًا لطيفا في جواز قضاء الاعمى وهو على خلاف مذهب الشافعي،

Ibn Challikân erzählt: ووقع لي كتاب جميعه بخط السلطان

صلاح الدين رحمه الله قد كتبه من دمشق الى القاضي الفاضل وهو

بمصر وفيه فصول من جملتها حديث الشيخ شرف الدين المذكور وما

حصل له من العمى وانه يقول ان قضاء الاعمى جائز فان الفقهاء

قالوا انه غير جائز فتجتمع بالشيخ ابي الطاهر بن عوف الاسكندراني

وتسأله عمّا ورد من الاحاديث في قضاء الاعمى هل يجوز ام

لا وبالجملة فلا شك في فضله

9,25

سارق

تعليق يد السارق فى عنقه ' اخبرنا 205 II

سويد بن نصر قال اخبرنا عبد الله عن يحيى
ابي بكر بن علي عن الحجاج عن مكحول عن
ابن محيريز قال سالت فضالة بن عبيد عن
تعليق يد السارق فى عنقه قال سنّة قطع
رسول الله صلعم يد سارق وعلق يده فى عنقه

اخبرنا محمد بن بشّار قال حدثني عمر بن
علي المقدمي قال ثنا الحجاج عن مكحول عن
عبد الرحمن ابن محيريز قال قلت لفضالة
ابن عبيد ارأيت تعليق اليد فى عنق السارق
من السنّة هو قال نعم اتي رسول الله صلعم
بسارق فقطع يده وعلقه فى عنقه '
قال ابو عبد الرحمن الحجاج ابن ارطاة ضعيف
ولا يحتج بحديثه '

اخبرني عمر بن منصور قال ثنا حسان بن عبد
الله قال ثنا المفضل بن فضالة عن يونس
بن زيد قال سمعت سعد بن ابراهيم يحدث
عن المسور بن ابراهيم عن عبد الرحمن بن
عوف ان رسول الله صلعم قال لا يغرم
صاحب سرقة اذا اقيم عليه الحد ' قال ابو عبد
الرحمن وهذا مرسل وليس بثابت

J. Ch.
nr. 361 (Wüstenf. IV S. 52, 8) +

ibid.
p. 53 [illegible] Salāh al-Dīn den Fatimiden al-ʿĀḍid vertreiben wollte, hatte er erst das [illegible] der [illegible]

+

~~[illegible]~~

محمّد بخيت المطيعي
عضو بالمحكمة العليا الشرعية
بمصر

كتاب ارشاد الامّة الى احكام الحكم
بين اهل الذمة

Kairo (Wahbijje) 1317 i 23 pp. 8°

Unsicherheit in betreff der ميلاد النبي

12. Rebīʿ I
8. "
10. "

} Manār VI 423 f

I'lām al-muwakki'īn

III 366

...بقول من يقول ان الطلاق المعلق بالشرط

لا يقع ولا يصح تعليق الطلاق كما لا يصح تعليق النكاح

وهذا اختيار ~~اخصا~~ عبد الرحمن احمد بن يحيى بن

~~...~~ عبد العزيز الشافعي احد اصحاب الشافعي الاجلة

او اجلهم وكان الشافعي يجله ويكرمه ويكنيه ويعظمه

367 dasselbe sagt der Harm... في محلى

375 zweimal behandelt; spezielle Standpunkte.

a) لا يلزم ولا كفارة فيه Standp. des Abu Muh.? Tejmijja,
Bruder des Taki al-din

b) des Schejch al-Islam Ibn Tejm. بانه يمين مكفرة

وصنف (ابن تيم) في المسئلة بينا مطول ومتوسط ومختصر ما

يقارب الفي ورقة

worin er aus der Ecke der Genossen und Imame circa 40 Meinungen bringt

فكان يفتى في الساعة الواحدة فيها بقلمه ولسانه اكثر من اربعين فتيا

darüber und wegen seines Eingriffs auf Tahlil ... Standpunkte
angeschnitten und verfolgt etc.

z.B. sehr angelehnt und geschätzt?

Speisegesetze.

Ella C. Sykes

Through Persia on a Side-Saddle

(Lond 1898) 259

Eier. The Baluchis considering

them unclean, and as such not

fit for eating

Wakf

Califano, Il regime dei beni "Awkaf" nella storia e nel diritto dell'Islam. Tripoli 1913

IS. III/1, 72,18 der Prophet gab dem
Zubayr b. ʿAwwām رخّص للزبير بن
العوّام فى لبس الحرير

Z. 20 ان النبى صلعم رخّص
للزبير فى قميص حرير

dasselbe wird ibid 92, 4 ff dem ʿAbd al-raḥmān b. ʿAuf vom Proph. gestattet weil er an Krätze (شرى) litt oder كثرة القمل
dabei wird berichtet Z. 7
(وكان المسلمون يلبسون الحرير فى الحرب)
Der Sohn wollte von selben Privilegium Gebrauch machen; ʿOmar aber zerriss ihm das seidene ~~[illegible]~~ Kamīṣ

Waqf

Jahiz VI 26

ووقف وقفا على شرى فرس
يجاهد به في سبيل الله

Casuistik.

Der casuistische Charakter der Fikh-Studien gehte so weit, daß z. B. Jahjâ b. Aktham (?) -Ch. nr. 803 (X 32) die Frage erwog: اختصم الخ في الإصابة: الجدّ الخامس يطلب ميراث ابن ابن ابن ابن ابنه

Trotzdem dieser Fall als ein concreter dargestellt wird, kann er ja in Wirklichkeit nicht vorgekommen sein.

Tob. Taf. XXIII 119

يقول تعالى ذكره وارض الله فسيحة واسعة فهاجروا
من ارض الشرك الى دار الاسلام

Die Ḥadīṯe zu جواز الصلاة فى نعلين Manār VI 868

Beten in Schuhen

فى الخفاف والفرا

Subki 2, 159, 3 u.

I Saʿd V 375, 11 ff. · 104. /

" VI 49, 23 /.

V 134, 22

ʿUdhr

Kašf II 217

Mušlih 12

A Han. und Schgb. 4 vid. Iran

Abū Turāb 3 vid. Iran

Šāf. Hanb. 40 vid. Iran

!! vgl. Lughat arab III 161, 10 v. u.

N. B. Bayhallr (Schuelly) 394 ult. (12 Imam)

ادب القضاة

Der Richter nicht gelehrt

Kindi ed. Gottheil 48, 135–140 ~~كان~~ لم يكن غوث بن سليمان
بالفقيه لكنه كان اعلم الناس بمعاني القضاء وسياسته
وكان امره من احسن شيء وكان قويا

ib. 12 am Anf. d. Omajjadenzeit, ~~[illegible]~~
~~vom Statthalter in Aegypten~~ (Jazid I)
war ein ganz unwissender Kadi, er weder den
Koran wusste, noch die Erbgesetze kannte..

Subki II 103

ein berühmtes ادب القاضي
verfasste Ahmad al-Ṭabarī
ibn al-Ḳāṣṣ

---

er war selbst قاصّ in welcher
Eigenschaft er sich in Tarsus an
der Grenze aufhielt (Dhahabi Ta-
rīkh) + 335

al-Ḳāḍī Šuraiḥ abū Naṣr al-Rūjānī

ist der Verf. eines grossen ādāb al-ḳuḍāt

u. d. T. روضة الحكّام وزينة الاحكام

erwähnt (mit Auszügen) Subkī IV 225 ff.

Kamwi 2 Sur 24

p. 456

والزنا على وجوه والحدّ فيه على وجوه فمن ذلك
انه حضر عمر بن الخطاب خمس نفر اخذ في الزنا فامر ان
يقام على كل واحد منهم الحدّ وكان امير المومنين جالسا
عند عمر فقال يا عمر ليس هذا حكمهم قال فأقم انت
عليهم الحد فقدم واحد منهم فضرب عنقه وقدم الثاني
فرجمه وقدم الثالث فضربه الحدّ وقدم الرابع فضربه
نصف الحدّ وقدم الخامس فعزّره فتعجب عمر وتحيّر
الناس فقال عمر يا ابا الحسن خمس نفر في قضية واحدة اقمت
عليهم خمس عقوبات ليس منها حكم يشبه الآخر قال نعم
اما الاول فكان ذمّيًا زنى بمسلمة وخرج عن ذمته فالحكم فيه السيف
واما الثاني فرجل محصن فرجمناه واما الثالث فغير محصن فجلدناه واما الرابع
فعبد زنى فضربناه نصف الحدّ واما الخامس فمجنون مغلوب على عقله فعزّرناه

Abdur Rahim, The principles of Muhammadan jurisprudence according to the Hanafi, Maliki, Shafi'i and Hanbali schools. London 1913

Luzac. XVI + 443 S. gr. 8°

Geb. Gh. 21

ap. Subki, Tab. IV 228

واجب للحاكم اذا اراد الحكم ان يصلّي ركعتين يستخير الله فيه ويستكشف غاية الاستكشاف

Ṣaġīr[?] ṣaġīr[?]

Usd II 112, 10

Ḥuǧr b. ʿAdī, ISaʿd VI 153,9 = Aġ XVI, 10, 5

Vor der Hinrichtung ركعتين, der erste Fall, was dann Sunna wird,

für قتل صبرا in vgl. Aġ. IV 42,13

Saʿīd b. Ǧubejr IS VI 186,12

Qurāʿī, Tadkirat huff. I 163,13

Seldjuk ed. Houtsma II 29,12

Subki ed. Myhrman 204,6

Mamluken ed. Zettersteen 103,5

vor der ~~Hinrichtung~~ يتوضأ للموت

ISaʿd VI 173,5

al-Šaʿbī machte einmal mehr als ركعتين (nämlich حول ähnl., aber 10 Monate)

ركعتين

Auch ~~nach der~~ die die Religion Abrahams bekennen lässt man ركعتين beten.

T.E.N. III ~~b~~ 162,7 u.;

181,5

182,9 u.

194,12.

Ag 16,37 [illegible]

دخول vor den ركعتين

عمود البرية الظاهر Ag 16,60,8

ÜNNEPÉLYÉRE

TATA, 1920. JULIUS HÓ.

Dr. GOLDBERGER IZIDOR
rabbi
ÉS NEJE.

Nobel, Tata.

TENI 59,6

Ibn Saᶜd VIII 50, 18

Md. b. ᶜOmar al-Wâḳidî
citiert den Abû Ḥanîfa
und Mâlik b. Anas.

citiert Mâlik ib. 140, 8
141, 20

Zur Orient-Frage!

ten, Politiker und Kulturhistoriker.

ert unparteiisch die Entwicklung der gegen-
herrschenden geistigen, politischen und
ngen (Frauenfrage!), deren Bedeutung
uropa ungenügend gewürdigt ist.

Bestens grüßend

A. [illegible]

[illegible]

ʿĀmir
al-Šaʿbī verrichtete bei jedem
Gebet nur 2 rakʿat's, IS VI
173,5

Hilbó u. 1 Dr. Goldziher

Aubin, Le Maroc d'aujourd'hui 272

In Fez 16 Chuṭbamoscheen. Dans chacune d'elle (le خطبة églse) est célébrée à des heures différentes, entre l'ouli et l'aser [illegible]. – bis 3 Uhr nachmittags.

Mawāʿiẓ VI 234 unten [illegible]

[illegible]

Es gibt Leute in Aegypten, die keine Gemüse essen, sondern [illegible] weil nur dort [illegible]

[illegible], في بلاد تنفذ فيه الاحكام الشرعية

Iršād VI 219, 20

zur Zeit Muʿāwijas

hielt man in Chorāsān

kein جمعة ab

vgl. IS VI 46,5

الاجتهاد Muss. IV 37, 7

" 10 v

نفس بنفس 40 Hanefiyya قتل مسلم بكافر

~~107, 11 ن د کرکا IV~~

~~12,000; 800 = 15~~

~~أخر~~

LA. i. v. نَسأَ I 161, M.

وقال فقيه العرب من سَرَّه
النَّساءُ ولا نَساءَ فليُخفِّف الرداءَ
وليباكر الغداءَ وليُقلّ غشيات النساء

اى تأخُّر العُمر ~~[illegible]~~ والبقاء

Tarâwîḥ

Von Kairuwân sagt Mukadd. 225, 9

dass dort die gewöhnlichen Leute wie das Vieh

hinleben: sie hätten keine [illegible]

Charrajō 389 ult.

انتقلت الاوقاف من حكّام الشرع

الى ارباب الدواوين

Spezialisten.

Ibn Saʿd II/II 132,25

Sulaymān b. Yasār … Madīna

اعلم الناس بالطلاق

ib. 134,2 ʿAṭāʾ b. Abī Rabāḥ

اعلم بمناسك الحج

Kindi ed. Gottheil 22

ʿAbd al-raḥmān b. Muʿāwija b. Chudayǵ als Ḳāḍī in Aegypten wurde

كشف عن اموال اليتامى وجعلها على

ايدى عرفاء القبائل وشهرها (؟)

واشهد فيها فجرى الامر على ذلك

(unter ʿAbdalʿazīz b. Merwān)

er hat über die Waisengelder öffentliche

Procuratore aufstellen lassen

وكتب بذلك كتابا وكان عنده

aber später kamen doch viele Missbräuche vor, 2. B 86

Erste Ordnung der احباس s. Exzerpt

zu Jāhiriten

Muhibbi III 386.

Wie die ältere Litteratur in Fikh völlig zurückgedrängt wird von den neuen Producten

Šams al-Dîn الشوبري († in Kairo 1069):

وكان يقرئ مختصر المزني وشرح الروض والعباب
وغيرها من الكتب القديمة المطولة وكان يميل اليها
وهو آخر من قرأ بجامع الازهر شرح الروض والمختصر
والعباب

Der Verf. des ʿUbâb † 930

Ādān

Kindī 195,6

vom Jahre 219—224 Statthal-
ter Mūsā b. abī-l-ʿAbbās

كان المؤذنون على الزمان يؤذنون
بين يدى الامام يوم الجمعة من
داخل المقصورة فاول من اخرجهم
منها موسى بن ابى العباس فى ولايته
على مصر

البيّنة على المدّعى

Tab. XXIII 76

ونصل الخطاب

ان شريحا قال فصل الخطاب الشاهدان على المدّعى
واليمين على المنكر

سعيد عن قتادة وفصل الخطاب البينة على الطالب
واليمين على المطلوب

Nur theoretischer Wert

Muh. Abd I 181 Ahmad b. Hasan al-Beyāżī war Kadiasker von Rūmili

ووقع في ايام قضائه انه ثبت على امرأة انه زنى بها يهودي
وشهد اربعة بالزنا على الوجه الذي يقتضي الرجم فحكم
برجم المرأة فحفر لها حفيرة في آت ميداني فرجمت وهذا
الامر لم يقع الا في صدر الاسلام

+1098

גזרה שוה

Kummī 551

Abū Saʿīd al-المكاري legt dem Imām al-Riḍā, um ihn in Verlegenheit zu bringen, u.a. folgende Frage vor:

ما تقول في رجل قال عند موته كل مملوك
له قديم فهو حرّ لوجه الله؟ قال نعم
ما كان لستة اشهر فهو قديم وحرّ
لأن الله ﷻ يقول والقمر قدرناه
منازل حتى عاد كالعرجون القديم
فما كان لستة اشهر فهو قديم
حرّ

Kindī 210 (Guest)

Unter al-Muʿtazz war ein Türke

يزيد Statthalter von Aegypten, der

verschiedene Lösungen der Reformen

eingeführt

Einschränkung der نواح

Verbot des جهر بسم الله anno 253

bis dahin war in Aegypten immer جهر.

تمام الصفوف in den Moscheen, mit Geiseln

wurden die Leute angetrieben

Lehnen, Silber und حصر wurden

an den Moscheen entfernt

5 تراويح statt 6 wie zuvor

وامر بالاذان يوم الجمعة في مؤخر

المسجد

Trauergebräuche abgeschafft

Subki III 159 unten

ob das Gebet gültig wenn man statt السلام ~~[illegible]~~ عليكم sagt عليكم السلام ~~[illegible]~~ oder عليكم سلام

قبض

Md al-Mahdi ... al-Šarīf العمراني
al-Wazzānī

رسالة النصر لكراهة القبض والاحتجاج
على من نازع فيها في صلاة الفرض

4° Fes 1316, 54pp.

[مذهب مالك في كراهة وضع اليد
اليمنى على اليسرى في الصلاة
وهو المسمى بالقبض]

/.

./. das ارسال اليدين bei dem Gebet wird als Sitte der اهل البدعة bezeichnet. Subki IV 117,5

Dieselbe Frage (nämlich سدل (كراهية السدل) behandelt الشيخ محمد المكي بن عزوز (Zeitgenosse) in

هيئة الناسك في ان القبض في الصلاة مذهب الامام مالك (1328) beweist, daß die ~~[illegible]~~ Tradition, dass Malik سدل übte, nicht beglaubigt ist.

besprochen Manâr XIII

779-782

Ibn al-Faraḍī II 47 ult. No 1559

Jaḥyā b. ʿAbdarraḥmān المعروف بالابيض aus Saragossa † 263

وكان ابيض الرأس واللحية والحاجبين واشفار العينين
خلقة ولذلك كان يقال له الابيض قال خالد اخبرني
بعض من اثق به ان امه كانت اخت ابيه
من الرضاعة فظهرت فيه هذه الآية

τελειος Jab Mathe 1548

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

Méltóságos Perser

BUDAPEST 920 APR 13

Goldziher Ignácz úrnak,

a M. Tud. Akadémia tagjának

Budapest

VII., Holló-utcza 4.

Hivatalból.

Portómentes.

IS. IV/I 130 wird besonders von عبد الله بن

عمر in zahlreichen Berichten hervorgehoben: الخفى شاربه

dies scheint nicht gewöhnlich gewesen zu sein

130, 17 wird Jaḥjā b. Saʿīd gefragt: اتعلم احدا كان

يحفى شاربه من اهل العلم قال لا الا عبد الله بن عمر

وعبد الله بن عامر بن ربيعة فانهما كانا يفعلان

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

Méltóságos Zauberei

Goldziher Ignácz úrnak,

a M. Tud. Akadémia tagjának

Hivatalból.

Portómentes.

Budapest

VII., Holló-utcza 4.

Takbīr al-ǵināza

5 mal, Abulmat
Casper 92, 15

[illegible]

Umm I 251

NB. Muhy. Arab 28.6

5 mal bei Begräbnis [illegible]
30 takbīr, JS. I, II 15, 15

über جر 4 takbīr
ZS III/1, 267, 23

aber [illegible] 4 takbīr
ib. 147

Persisch- چهار تکبیر خواندن „prier les derniers adieux", Anmerkung zu 136,10 der Bar. Sel.). (Houtsma I p. XX)

In den Traditionen ein bekannt

Ṣaḥ. ʿi 262 wo von den Leichen-

takbīre des Propheten die Rede ist

[illegible] einer Sg takbīrat

Kindi (Guest)

509,15

5 تكبير über einen علوى

تكبير الجنازه

Rašīk 2, 119, 6 ff. ed. Kairo

Trauerkaṣīde des A Tammāms über Idrīs b. Badr al-Šāmī:

ولم انس سعى الجود خلف سريره ... وتكبيره خمسًا عليه معالنا

وان كان تكبير المصلين اربعا ... وما كنت ادرى يعلم الله قبلها

بان الذى فى اهله يتشيع

also in der Regel 4 takbīr, Šī'iten 5?

كتبر عليه ستا

I S 6, 8, 17

Anm. 2, 15. كبراربعا

خمسا 43, 12

سبعا 142, 7

IS. III/I 9, 10ff

über Hamza u. die anderen Ohod-Gefallenen:

über H. 9 mal über die folgende 7 über andere 5 mal حتّى نزع من جميعهم
غير انّه وتّر

während ib. 5, 13 der Prophet über Hamza وكبّر عليه اربعا
der Prophet über Abu Bekr 4 einmal
ebenso ib. 147, 4

7 takbīr, (über Uhud-gefallen)

JS III/1, 8, 4

andere Versionen ibid 9, 11 ff.

5, 7, takbīr, dann über Hamza 7

immer ungerade Zahl

5 oder 7 talsbir
über Torzugeb.

Vdr. 97,7
Folio

cf. ISa'd VIII 340, 23 bei dem Begräbnis des Zaid b. 'Omar u. seiner Mutter Umm Kulthūm macht Abdallah b. Omar 4 takbir

ولو علم انه خير ان يزيد زادة

der Prophet über Hamza 4 takbir — IS. III/1 5,13 — Hasan über 'Ali 4 Takb. I. Sa'd III/1 25,12

" " 7 takbir — " " 8,4

über Hamza 9 über die andern — ohne—gefallenen 7 und 5, cf. 9,11

6 takbîr bei der [illegible] Ibn Saʿd [illegible] 40,17 ff

gewöhnlich 4 [illegible] ganze Stelle

4 takbîr Ibn Saʿd VI 117,4

Ibn Saʿd VIII 19,5 beim Begräbnis der Fâṭima 4 takbîr

ib. 79 f. [illegible] der Zainab bint Ǧaḥš, 4 takbîr

Ibn Saʿd III/1 148,6 ʿOmar über Abū Bekr 4 takbīr

Hamza
أول من كبر عليه رسول الله اربع
[illegible] III/1
30,53

188,2 Zweifel ob 5, 6 oder 7

takbīr, über 2 Toten zusammen

ebd. 267,20ff über Omar 4 Takbīr

" 289,2 der Prophet über ʿOthmān b. Maẓʿūn 4

I/1 90 der Pr. über seinen Sohn Ibrahim 4

Iḥyā II 164   Ibn Šubruma

اذا سألت اخاك حاجة فلم ~~[illegible]~~ يجهد نفسه
فى قضائها فتوضأ للصلاة وكبّر عليه اربع
تكبيرات وعدّه فى الموتى

تفل

Ḳummī 669 = 58,11

Gabrail sagt zu Muh.: يا محمد اذا رأيت فى منامك
شيئا تكره او رأى احد من المؤمنين فليقل اعوذ
بما عاذت به ملائكة الله المقربون وانبياء
الله المرسلون وعباده الصالحون من شرّ ما
رأيت من رؤياى وتقرء الحمد والمعوّذتين
وقل هو الله احد وتتفل على يسارك ثلاث
تفلات فانّه لا يضره ما رأى فانزل الله على
رسوله انّما النجوى من الشيطان

swiftly, swiftly,[x] – with speed[x]
at once[x] in magischen Formeln
(jüdisch)

PSBA 1906 p. 104 nr 28

Manār VII 501

Muslimischer Volksaberglauben,

Mittwoch nicht Milch u. Samstag

nicht Fisch zu essen.

ʿAlī:

ما استسمكت في سبت قط ولا

استلبنت في اربعاء قط

Jüdische Elemente in Amuletten u. Zauber-
formeln

Dozy I 415 v.u. دحاج : in einer Formel
für حلّ المعقود nach einer Menge koranischer Sätze

وتكتب اسم الرجل والمرأة في آخر
الكتاب وتقول اللهم اني اسألك ان تجمع بين فلان
~~[illegible]~~ ابن فلانة وبين فلانة بنت
فلانة بحق هذه الاسماء والآيات انك على كل
شيء قدير باهيا شراهيا أصباوت آل شداي
ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم في
في في في تم وكمل

das wiederholte في ist vielleicht ΠIIII

do I 374 l.o. خلد Amulet gegen خُلد الذي
يطلع في الدواب ويعلق في اذن الدابة اليسرى
in einer längeren Formel werden Engel angerufen
أصباوتا آل شداي | ابيس ايها الخلد : werden
من دابة فلان بن فلانة (in beiden Formeln
immer Namen der Mutter)

Auf einer aus Bosnien stammenden Hschr.
der شرح الفرائض لكمال پاشازاده von Jahre
977 finde ich auf dem Vorschlagblatt folgendes.

يا شَمْعَلُونَ

بر كمسنه ديشي اغريد قرع بواسي بر كاغده
يازوب عيننك اورتاسندن بر ميخ ايله بر ديواره
ميخلنه بعون الله تعالى وجعي دفع اوله
شيخ زاده عبد الله چلبي دن اذن النمشدر
بو محله نظر ايدن اخوان ~~[illegible]~~ دخي ماذون
اولالر

Usāma 91,4

Die muhammed. Zauberin ذكيّة (in Syrien)

راكبة قصبة تعهل بين
المقابر

Usd IV 177,3 einen an Migräne leidenden heilt der Prophet

اجلسه بين يديه فاخذ جلدة ما بين عينيه فمدّها فنبت في
موضع اصابع رسول الله شعرة فذهب عنه الصداع

Inschriftenformeln auf jüd. Amuletten.

Proc. Bibl. Arch. S. 29, 326
(nr. 97)

ה׳ הוא נור
אלסמאואת ולארץ

das dem Wort הוא vorangehende Zeichen
[illegible] = alle heil. u. ein folgendes: [illegible]
בי ה׳ אלדי לא אלה אלא הוא.

u. nur 96 er schreibe diese חותמות
vom Mittag שעת אלזואל טל
(abgelesen st. גוים (גויים

[illegible]

Mašāriʿ al-ʿuššāq 314,6 ein Vers in umgedichteter Lesung als Zauberspruch verwendet.

Amulette gegen
Krankheiten

Mad. III 163 ff

Zoroaster

97

Amulete

Subfi IV 46,4

Die تعويذ - Formel

durch die Šāfiʿī sich vor dem Zorn des Hārūn al-rašīd schützt, verschieden erzählt

Subkī I 242; ib. 270

an letzterer Stelle ersichtlich, daß die gesprochene Formel auch als geschriebenes Amulet dem Feinde zugewendet, Nutzen hat

Chor. 322

Anmut wirkt nicht, wenn man es anstrebt.

Sympath. Magie

Aubin, Marc. 433

Der Soldat will den [illegible]
vor [illegible] - Ordnung auf Melk-
[illegible] austreiben. Der heilige Christ
in einem Strauch [illegible] widersetzt sich
[illegible], [illegible] auf der [illegible]
Soldaten an.

Zauberer

Juden (Surinam) BTVK 1912 p. 167 ff

Bugjat al-w. 213 Bezambaruagan

جنادة بن محمد بن الحسين الازدى الهروى ابو اسامة اللغوى

... وكان يقرأ بجامع المقياس فتوقف النيل فى بعض السنين

فقيل للحاكم ان جنادة رجل مشؤم يقعد بالمقياس ويلقى النحو ويعزم

على النيل فلذلك لم يزد ... فامر بقتله فقُتل 399

خاتم سليمان

Der schöne Mund des Mädchens
wird damit verglichen

TEN. II 259,4
III 437,12
IV 347,7

Bocthauge.

TA نغر LH 579

(والنفرة بالضم و النفرة (كتؤدة)
(شئ يعلق على الصبى لخوف
النظرة

ط.

وَنَفَّرَ عنه تنفيرا اى لقبه لقبا
منكرا كأنّه عندهم تنفير للجن والعين
عنه وقال اعرابى لمّا وُلِدْتُ قيل لابى
نَفِّرْ عنه فسمّانى قنفذا وكنّانى
ابا العدّاء

Rückwärtssprechen des
Vaterunsers ([illegible])
Wiener Anthropol. Ges. XVII
(1887) p. 67.

Proc. Bibl. Arch. XXIX 167

זכר סגולה מחרמ יאמר וזאת התורה אשר
שם משה לפני בני ישראל ∴ בני ובני
משה שפר אשר וזאת התורה ∴ התורה
וזאת אשר משה לפני בני ישראל) ∴ בני
ובני משה שפ ∴

So auch ib. p. 323, nr. 7; ist die Formel zu sprechen
משה פעמים ומכרא וגסדר also nicht wie übersetzt „in succession and in order“ (?)

Maṣāri' al-'uššāq 314,6 m
Vers in umgekehrter Lesung als Zauber
[illegible]

Wellisch Sándor

építőmester

székes főv. biz. tag

Zauberformel backwards

Frazer, GB³ I 64,5

Budapest,
VI. Király-utcza 88.

Unverwundbarkeit

durch geschluckten oder

geschriebenen

Himmelsbrief;

selbst Tieren möglich

Sublei, Tab. Heft IV
242 oben

Ein <u>Zauberspielstück wird dargestellt</u>

in Heft XIV 127.

–